

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 24 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr. Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.

Nyilttér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr. Bérmentellen levelek csak ismert kezek-től fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:

vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtatnak helyben:

Stark Nándor és Dező Sándor könyvkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

Szegvár, 1889. jul. 20.

Azt hiszem, hogy a „Szentesi Lap“ szerkesztőségének figyelmét nem kerülte ki a vásárhelyi lapoknak Csongrádmegye közgyűlésében a vasutügyre nézve hozott határozatok ismertetése alkalmából tett azon nyilatkozata, hogy a „szentes—vásárhelyi vasut kiépítése most már közelebb van a megvalósuláshoz; mert Csongrádmegye elhatározta, hogy ezt a vasutat kiépíti Hódmezővásárhely hozzájárulása nélkül is.“ (Nem olvastuk. Szerk.)

Én ugyan úgy tudom, hogy Csongrádmegye ezt soha nem mondta ki, sőt a határozat úgy szól, hogy Csongrádmegye törvénhatósága kezébe veszi ezen vasut kiépítését az érdekeltek hozzájárulásával, s mivel Hódmező-Vásárhely mindenesetre egyik komolyan érdekelt fél ezen vasutépítés által, annál fogva Csongrádmegye törvénhatósága nagyon is reflektál H.-M.-Vásárhely hozzájárulására. Azt hiszem tehát, hogy tulzott remény Vásárhely részéről Csongrádmegyével szemben, hogy ez most már annyira el van lelkesülve vasutépítési törekvésében, hogy nem is számol a hatalmas Hódmezővásárhely hozzájárulására; azon városra, mely, ha komolyan vesszük a dolgot, a legnagyobb és legvitálisabban érdekelt ezen vasutépítésnél.

A dolog azonban úgy áll, s mint én emlékezem, erre még Csongrádmegyében senki nem reflectált, hogy Hódmezővásárhely 50 ezer frtot oly feltétel mellett szavazott meg a vasutra, ha ez Szegvár és Mindszent érintésének elejtésével, egyenesen építetik Hódmezővásárhely felé. (Lapunk még a tavasszal megtárgyalta megyei szempontból ezt a határozatot. Szerk.) Hódmezővásárhely ezen határozatával teljesen elejt minden megyei szempontot; mert Csongrádmegyére nézve nem képezhet megyei érdekelt egy oly vasuti összeköttetés, mely szerint a megye egy községe sem kapna állomást, szóval vasutat. Ez félig kielégítheti Szentes érdekét, mert vasutja be lesz kötve, de úgy, hogy a forgalom egy részétől teljesen elesik, s kielégíthetné feltétlenül Hódmezővásárhely érdekét; de ezért Csongrádmegye nem nyithatja meg a közmunka váltsági pénztárt. Ezt tudnia kell Vásárhelynek, valamint Csongrádmegyének is tudnia kell azt, hogy ha Vásárhely csak az esetre ad a vasutért 50,000 frtot, ha ez egyenes irányban fut be a vásárhelyi állomásba, sőt mint én tudom, ha ott még egy külön állomás is épül, akkor midőn a megye kimondta, hogy ő csak Szegvár és Mindszent érintésével akar csatlakozást, akkor nem számíthat Hódmezővásárhely hozzájárulására. —

De feltéve, hogy számíthat, mi lehet ez a hozzájárulás? Ötvenezer frt?

Az a kérdés, hogy Csongrádmegye helyesen cselekszik-e, ha ily merev magatartással szemben belemegy egy szentes—vásárhelyi vasut kiépítésébe? és nem okosabban jár-e el, ha egyelőre kiépíti a vasutat Mindszentig? Hiszen tulajdonképen a főérdeke a megyének az, hogy e két nagy, népes község, Szegvár és Mindszent kapjanak minél előbb vasutat.

Ez a vasut 18 kilométer lenne, s kiépítése nem kerülne többé 359 frtnál, vagy talán annyira se. Ehez adna Szegvár 50, Mindszent 100 ezer frtot, remélhető, hogy az állam szintén hozzájárulna 50—60 ezer frttal, a megyére maradna 100—150 ezer frt. — S ha ez meg van, akkor lesz idő várni, még Hódmezővásárhely is meggondolja magát és kész lesz áldozni azért, hogy a reánézve legkedvezőbb vasuti összeköttetést megnyerje.

Ezen terv mellett még az is szól, s ez a fő, hogy a megye ezt az áldozatot könnyen elbirja.

Tessék gondolkozni e felett az eszme felett azoknak, a kiket illet.

Egy szegvári képviselő.

— **A kataszteri ügyben** még fel sem ment a küldöttség a miniszterhez s már megérkezett a főispánhoz a következő rendelet:

„Méltóságos főispán ur! F. évi június 25-én 5. sz. a. kelt feliratára, a küldemények visszazárása mellett, értesitem méltóságodat, hogy a kormányzatára bízott vármegye területén folyamatban levő kataszteri osztályozás a törvény alapján történik; mert az 1875. VII. t. c. 5. fejj. 58. §-ának 1. pontja értelmében, az állandó kataszter által végrehajtott felmérés nyilvántartás tárgyát képezi, s ily esetben az idézett szakasz utolsó bekezdése, valamint a földadó kataszter nyilvántartásáról szóló 1885. XXII. t. b. 5. §-a értelmében az ezen törvény 2. §-ának 5. pontjában lefektetett elvek szerint, új földadó kataszteri munkálatok készítenők, még pedig az utóbb hivatkozott törvény 7. §-a 2-ik bekezdésének rendelkezéséhez képest, hivatalból. — Ezen munkálatok végrehajtására az idézett törvény 5. §-a értelmében a kataszteri helyszínelési felügyelőségek vannak hivatva, tehát ezek becslési közlegeinek működése törvényesnek tekintendő, — bővebb felvilágosításul azonban megjegyzem, hogy a becslőbiztosok osztályozása ellen a törvény előbb említett 5. §-a értelmében egyéni felszólalásnak van helye, tehát minden egyes birtokosnak jogában és módjában áll a netalán sérelmesnek tartott újabb osztályozás ellen a törvényben előírt mód szerint orvoslást keresni. A fenti művelet, illetőleg az állandó kataszter által részletesen felmért, vagy mérnökileg helyszíneli községek kataszteri osztályozásánál, az 1885.

évi XXII. t. c. végrehajtása tárgyában ugyanazon év július hó 18-án kiadott és a törvényhatóságokkal is közölt nyilvántartási utasítás vonatkozó 211—218. szakaszainak rendelkezései értelmében a községi előjáróságoknak is közre kell működniük. Mindezeknél fogva felhívom méltóságodat, hogy Szentes adóközség előjáróságát — az illető közigazgatási hatóság útján — a becslési helyszínelés törvényes voltáról felvilágosítani és a **legszigorubbant utasítani** sziveskedjék, hogy az illető kataszteri helyszínelési felügyelőség megkereséseinek *felelőség terhe alatt* tegyen eleget, s velem tett intézkedését mielőbb oly célból közölni sziveskedjék, hogy nevezett város határa becslési helyszínelésének megkezdése iránt a szükséges intézkedéseket megtehessem.“

Gazdáink figyelmébe.

A szárazság és óriási forróság beállása óta számtalan gazda jószágállományában lépett fel nálunk a lépfene. — Különösen a juhban pusztít manapság ez a betegség, s így alkalomszerű, sőt a gazdáknak szolgálatot teszünk vele, ha egy praktikus gazdának a lépfene és sertésorbánc gyógyítására vonatkozó következő tanácsát figyelembe ajánljuk:

A lépfene és sertésorbáncnak, s általában minden állati betegségnek, mely bacillusoktól ered, a legjobb és legbiztosabb óvó és gyógyszer, a hasonló nevű arsenicum album a 3-ik dörzsöletből poralakjában, mert ezen szer a bacillusoknak megölő mérge.

Mint hogy a lépfene és sertésorbáncnál legfőbb dolog annak elhárítására s kitörésének megakadályozására az idejében életbeléptetett óvintézkedések, különösen a fent megnevezett gyógyszernek idejében való beadása a végből, hogy az állati testben akár ragály, akár az élelmi szerek vagy az ivóvízzel bejutott lépfene és orbánc bacillusok az állati testben el ne szaporodhassanak s ne okozhassák a lépfene és orbánc betegséget: azért a gazdának a legfőbb s legelső gondja kell, hogy legyen a lépfene és sertés orbánc elhárítására az óvgyógyászat, az Arsenicum albumot, mihelyt a járvány uralkodásának híre hallja (oly helyeken pedig, hol e járványos betegségek minden évben rendszeresen meg szoktak jelenni, kivált a meleg nyári hónapokban különben is) állataink hetenkint legalább egyszer-kétszer, ha a járvány közeleg, minden másodnap, ha pedig már egész közel a szomszédos határban van, mindennap egyszer, reggel, éhgyomorral beadni, és pedig szarvasmarhának és lónak egy darabra egy közönséges késhegnyit, sertésnek és juhoknak egy jó nagy lencsényit (egy tolkéshegnyit) egy adagban; s beadás után egy óráig az állatoknak semmit enni, sem inni adni nem szabad. Magától értetődik, hogy a beteg állatot az egészségtől haladék nélkül el kell különíteni, mert ezen nyavalya igen ragadós; az elhullottakat pedig a legkisebb részecskéivel (ürülékével is) együtt, legalább is egy öl mély gödörben oly helyen elásni s földdel jól betakarni, hol a házi állatok sohasem járnak. A beteg állat állóhelyét pedig a szokásos módon fertőtleníteni kell. Az állatoknak tiszta, jó friss vize mindig elegendő legyen.

Ha gazdatársaim a körülírott óvintézkedéseket pontosan teljesítik s az ajánlott gyógyszert pontosan s idejében alkalmazzák, máris elérték azt, hogy 1889-^{ad}

résznyi kárt sem fognak a szóban levő betegség miatt szenvedni, mint eddig szenvedtek, s megtették a legtöbbet, mit az emberi tudomány és tapasztalat a lépene és sertésorbán elhárítására nyujthat, kivált akkor, ha még a legelőjükön is a posványos és víz-állós helyeket, mint a bacillusok fészket, csatornázás által kiszáritják, vagy az állatoknak más módon hozzáférhetlenné teszik, s ha a legelőket elegendő tiszta vízzel bíró itatókuttakkal is ellátják.

Hogy pedig nagyszámu állatnál az óvgyógyszer beadása sok bajjal ne járjon, legjobb az állatok számának megfelelő gyógyszer-mennyiséget néhány liter vízben jól feloldani, s azt többszörös összekeverés után néhány liter árpára locsolni, úgy, hogy minden árpaszem jól megnedvesedjék, az arzénikus viztől jól átázzék s ezen árpát éhgyomorral reggel meg kell az állatokkal etetni, vagy pedig a megfelelő mennyiségű gyógyszert az ivóvizükbe kell tenni s megitatni velük.

Ha már az állat a lépeneben vagy orbánban betegülni kezd, nem eszik, szomorkodik, akkor az arzénikumból minden 1—2 órában egy adagot a nyelvére téve beadni; ha a beteg állat könnyebbülni kezd, akkor nagyobb időközben, 3—4 óránként, de teljes felgyógyulásig kell adni, sőt még teljes felgyógyulás után is 2—3 napig, napjában háromszor kell belőle beadni, hogy az állati testben netalán még élve maradt 1—2 bacillus is elpusztuljon és el ne szaporodhassék.

Ha ez a betegség az állatot hirtelen, egyszerre s nagyobb mérvben lepi meg, akkor $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ óránként, előbb 6—8 adag aconitumot (egy adagban egy nagy marhának 8—12 cseppet, sertésnek és juhnek s egyéb kis marhának 4—6 cseppel) azután $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ óránként folyvást csak az arzénikumot kell beadni, ha könnyebbül a beteg, nagyobb időközökben, de teljes felgyógyulásig, s azután is még 2—3 napig.

Ha az állat már igen nehéz beteg, vagy már elterülve, mintegy végvonaglásban fekszik, akkor 6—8 adag aconitumot 5 percenként s ezután az arzénikumot is 5 percenként kell beadni, míg a beteg állat nem könnyebbül; könnyebbülés után úgy kell a gyógyszer beadásával bánni, mint az első két pontban mondtam. Így eljárva, sikerült már nekem több esetben döglöttnek látszó sertést az orbános lépeneből gyógyítani.

—

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA.

Csongrád város kirabolatása és felégettése a császári hadsereg által 1849. július 30.*)

Mint villám futotta át az országot a rémhír, hogy a muszka hadsereg átlépte az ország határát s sáskaráj módjára özönlő el az országot, melynek a pártoskodó és politizáló magyar vezér alatti honvéd sereg már nem képes ellenállani. A dicső honvédségnek hátrálnia kellett, hogy helyét az ellenük előcsapatként előretolt, annyi csatában tönkre silányított osztrák császári hadsereg foglalja el. A legbátrabbak szívéből is kihalt minden remény, oda volt az ország szabadsága: a zsarnoki kényuralom lett a győztes. A német hadsereg a bresciai hiéna vezetése alatt mindenütt a folytonos hátrálástól kimerült magyar hadsereg nyomában volt, s ha valamely városba érkezett, az előljárást maga elé rendelte s az osztrák császár iránti hűségükre kényszeríté.

Julius 27-én Kun-Félegyházán üt fel a kegyetlen vezér főhadiszállását, és rögtön kémlelő csapatokat küldött minden felé. S így az említett napon este Csongrádra is érkezett egy kémlelő császári csapat, honnan aznap délelőtt távozott a magyar sereg utóhada Lenkey tábornok vezetése alatt Szentésre. Ugyancsak az említett napon kelt át Schlick császári tábornok Alpárnál a Tiszán, s Csépa és Kun-Szent-Mártonon keresztül nyomult előre Szentés felé. A Csongrádra küldött kémlelő német csapat a legnagyobb rendben és óvatossággal teljesíté a reá bízott

*) A csongrádi levéltárban talált és a birtokomban levő adatok nyomán, valamint szemtanuk elbeszélései után, L. B.

Gabonaárak emelkedése.

Budapest, július 19.

Vesztett fejszének nyele, a szomorú aratásnak szerény vigasztalása, hogy a búzának ára két hónap óta 7 frt 50 krról 8 frt 80 krra, tehát 1 frt 40 krral emelkedett. A kinek eladó búzája van, vesztésben, mennyiségben és minőségben az árkülönbség csekély részben helyre pótolja. — Vigasztalásnak sovány, de az egyedüli, melyet nyujthatunk.

Hogy tartós lesz-e az emelkedés? az a kérdés. A fogyasztó külföldön: Angliában, Franciaországban, Belgiumban jó termést, Németországban meglehetőset jelentenek. A kivétel kereslete tehát nem lesz sem nagy, sem sürgős, ez országok hiányát pótolja Amerika, hol a termés nem oly jó, mint tavaly, de mégis jó. Nagy árakra tehát nem igen számíthatunk. A termelő országok közül azonban Oroszország aratása épp oly silány, vagy még silányabb, mint a miénk, s így a verseny nem igen fogja az árakat lenyomni. Azt a magasságot, melyet elérték, alkalmasint meg is tartják, kivéven ősz elejét, midőn nálunk mindenki eladni óhajt, hogy a termésre használt fizetéseit teljesíthesse.

Különböznünk nézve, midőn a külföld a számitásból ugyszólván kiesik, mérvadó Ausztria szükséglete és saját belső fogyasztásunk. Piaci árainkat ez évben ezek fogják szabályozni s ha a készletek elfogytak, tavasz felé nagyobb áremelkedésre van kilátás, mint ezt a határidőüzletben a tavaszra szóló kötések szilárdsága és magassága mutatja. A tőzsde eszkomptirozza a chanceokat.

A gabonaárakra vonatkozólag Rohonczy Gida képviselő „Magyar gazdáink érdekében” című cikkében azt bizonyítja, hogy a kormányának a vámokkal és a szállításokkal mily nagy befolyása van az árak alakítására, s ha kivihetnék, hogy Németország differenciális kedvezményben részesítsen bennünket Amerika és Oroszország fölött, úgy áraink a németországi árakhoz közelednének s állandóan magasabbak lennének, mint most. Kevesebbé is volnának az árulásmásnak alávetve, miglen a gabonatariffák arra valók, hogy hol vámok nincsenek, Ausztria és Magyarország között a gabonaár-különbséget kisebbítsék.

E kereskedelmi politikát Baross kövesse — a mennyire lehet, mert Bismarcknak és Ausztriának is van hozzá szava. De eme forgalmi politika csak a

feladatot, s meggyőződést arról, hogy magyar sereg Csongrádon már nincs, másnap, azaz jul. 28-án visszavonult Félegyházára.

Julius 29-én egy század Sonstenu vasas és egy század Uhlánus lovas csapatot — melylyel egy ezredorvos is volt — küldött Haynau császári fővezér Csongrádra, a végből, hogy a városi előljárást összeszedvén, azt Félegyházára vigyék a császár iránti hűségük letenni. Éppen vasárnap volt. A katonaság akkor érkezett, midőn a lakosság ebédhez akart ülni. A német csapat a lakosságtól az ebédet elvevén, azt elkölté, a városi előljárástól pedig bort követelt, a mit kaptak is egy hordóval. A bortól a katonaságnak jó kedve lőn, sőt némely része meg is részegedett. Innen következett az, hogy oly dolgot kezdének mivelní, a mi az irányukban nem éppen barátságos érzellemmel viseltető lakosságra nem a legkellemesebben hatott. A tiszték a városi tisztviselőket fenyegették, a nemzetőri tisztiket fegyveres emberek között kísértették a városházához, hol őket egy szobába bezárván, a legdurvább cimekkel illették, sőt botozás s agyonlövétéssel is fenyegették. A legénység pedig a lakosságot bántalmazta. A nők fejről az akkori időben divatozott három szín szélű kendőket letépték, s őket kardlappal ütlegelték, a férfiakat pedig „Kossuth-betyár”, „Kossuth-huncfut” cimekkel illették.

Ezen tettek a városi lakosság türelmét annyira felcsigázták, hogy csak egy izgató szó kellett, hogy az felzúdúljon és a katonaságra törjön. Ez nem is várható magára sokáig. A német csapat megelégtetvén a bántalmazásokat, a tisztviselőket kocsira ültetvén, vissza akart vonulni Félegyházára. Ez idő alatt azonban a Szentesen lévő hátvédő honvéd csapatból néhány huszár, négy ágyú s ennek megfelelő

felesleget termelő államnak s így Magyarországnak is csak akkor használ, ha feleslege van. Ezidén e felesleg sokkal kisebb lesz, mint rendszeren, mert ha a termés 30—40 százalékkal rosszabb a belfogyasztáson túl, mely igen egyenlő marad, a kivihető mennyiség nagyon megcsappan. De hát lesz mégis, kivált a nagyobb gazdaságokból, s az árucseré Ausztriával fennakadni nem fog.

Arra nézve, hogy mennyi a nálunk vevő s általában a fogyasztó államok szükséglete, s hogy mekkora a termelő államok s különösen Magyarországnak feleslege? — Rohonczy panaszkodik, hogy a miniszterium által közölt statisztikai kimutatások megbízhatatlanok, értéktelenek s nem nyujtanak tájékoztatást sem a gazdáknak, sem a kereskedőknek. Ennek folytán az árképződés nélkülözi a biztosságot s kapkodva, a tőzsdéspekulációnak átadva, szökik le és fel. S ebben Rohonczynak teljesen igaza van, ha felhívja Szápáry minisztert, hogy a gazdasági tudósítások nagyobb pontosságára ügyeljen. Mert ha a gazda nincs tájékozva az iránt, hogy miféle áralkulások várhatók a közel és a távolabb jövőben, azt sem tudhatja, terményét tartogassa-e, avagy siessen eladni, s minden chancea a magasabb gabonaáraknak a gazdaközönségre nézve elvész s csak a kereskedőre nézve marad fenn, kik jobban ismerik a piacot, mint amaz. A tájékozatlan gazda mindig a napi árfolyamnak van alávetve s a saját terményével nem ő, hanem mások fognak spekulálni, vagyis a legmagasabb elérhető árt nem a termelő kapja, hanem a közvetítő, ki a termelőtől a legolcsóbb napi ár szerint igyekszik vásárolni. Ez fontossága a kormány adatainak s bizony sokan nem adták volna el buzakészletüket e tavaszon potomért, ha a miniszterium nem ad ki optimisztikus jelentéseket a vetések állásáról, hanem az igazságot jelenti, mert már régen vitágos volt a gazda előtt, hogy rossz termés lesz, csak hogy az egyes gazda csak a saját földjét látja s országos képet nem alkothat magának. Az árakra nézve pedig csupán ez mérvadó.

Igen kívánatos, hogy most, még mielőtt a eséplőgépek munkájukat elvégezték, a statisztikai hivatal a legpontosabb információkat szerezze be s állítsa össze a termés mennyiségére vonatkozólag bel- és külföldön. S tekintve az ország szomorú állapotát, melyen változtatni a kormánynak nincs hatalmában, de melylyel számolnia neki is kell — a kereskedelmi,

tüzércsapat jött a Serház alatti Tiszához és a lakosságot felkelésre buzdítá, a német csapatra pedig néhány lövést intézett, mely azonban semmi kárt nem tett, és félvén attól, hogy a Kun-Szent-Márton felől Szentés felé nyomuló német sereg által elvágatik a magyar seregtől, visszavonult. — A lövés hallatára Blázsik Mihály bíró, kit szintén Félegyházára akartak vinni Haynau elé, azt híven, hogy egy egész magyar sereg van a Tiszán túl, a kocsiban felállván: „Rajta magyarok! ne hagyjátok véreiteket a vesztőhelyre hurcoltatni!” — kiáltással a lakosságot fel-tüzelté, kik is kaszára s vassvillára kapva, a nők és gyermekek pedig tégladarabokat szedve össze, megtámadták a német lovasságot. A Blázsik Mihály mellett ülő német ezredorvost a kocsiról lerántották és minden ruhájától megfosztva, félholtra verték, kardját pedig egy Csernus S. nevű polgár övezé derekára, s azt, mint diadaljelet mutogatta a közönségnek. Ezalatt a lovasság, félvén a reá nézve igen hátrányos utcai harcától, sebes vágatva rohant ki a városból, kísérvé a nép ezrei által. A melyik katona a csapattól elmaradt, annak halála bizonyos volt, azt a lakosság irgalom nélkül agyonverte. A katonaság vesztesége, mire a városból kiért, lehetett 7—8 ember, kik az utcán maradtak heverve egész meztelenül, s kik másnap a német katonák által temettet-tek el.

A város végén azonban a német csapat hadi rendbe állt, a lázongó tömeget többé mibe se véve, lépésben haladt előre. A nép itt már nem is merte megtámadni, sőt kísérni sem bátorkodott őket, csak egyes szitkozódó és káromló szavakat repített még a távozók után.

(Vége következik.)

földmívelési és pénzügyi miniszterek együttesen tanácskoznak mindama rendszabályokról, melyekkel a bajokat enyhíteni, s hol a termés legroszabb, a pusztulást elkerülni lehet. Gazdagnak könnyű bölcsnek lenni; akkor kell a tudomány, mikor nincs pénz.

B. H.

Helyi és megyei hírek.

— **A kataszter-kérdésben** a pénzügy-minisztérium, mielőtt a város részéről kiküldött bizottság Horváth Gyula vezetése mellett a pénzügy-minisztert informálhatta volna, már megérkezett a rendelet, mely kijelenti, hogy törvényen alapul a szegedi kataszteri felügyelőség azon szándéka, hogy a szentesi határ újraosztályoztassék. — E tárgyban a város által kiküldötték a mai napon a polgármester elnöke mellett ülést fognak tartani, s újabb petícióval fognak élni a miniszterhez.

— **A buza ára.** Az általános rossz termés mellett, vizsgálati lehet gazdáinkra azon körülmény, hogy a buza ára folytonos emelkedésben van Szentesen. A múlt hét végén ugyanis 8 frt volt még a buza ára, s ma már 8 ft 20–40 kr-ra emelkedett. A pesti tőzsdén mutakozó hangulat mellett még újabb áremelkedés is várható.

— **Színészet.** Halmay Imre színtársulatának második bemutató előadása vasárnap üres ház előtt folyt le. A részvétlenség okát a darabnak („A paraszt kisasszony”) szereljük betudni, mely már tavalyi premiérje alkalmával sem nyerte meg a közönség tetszését. — különben az előadás — egy pár erős hibát leszámítva — elég összevágón ment. — Tegnap este a „Cigány” adatott, ma pedig „Az utolsó levél,” Karcag Vilmos hatásos színműve kerül színre bérlet első számban.

— **A meggyilkolt szerb király.** Jól meghízott, de azért gyors-röptű kacska kelt szárnyra a napokban. — Vasárnap nálunk is beszéltek, hogy I. Sándort, Szerbia gyermekkirályát, egy merénylő lelötte. E hírt valószínűleg egy, Szegedről vagy környékéről városunkba érkezett egyén újságolta; mert a „Szegedi Napló”-nak jutott osztályrészéről, hogy egy Zimonyból érkezett távirat alapján, a világon legelsőnek újságolhassa meg a szörnyű esetet. — E rosszakatból, vagy talán börzei spekulációból világgá bocsájtott hír, legelőször a délmagyarországi szlávok között terjedt el s ezen az uton jutott a Szegedi Naplóhoz is.

— **Gondatlanság.** Vasárnap éjjel valami gondatlan pipás, egyik mellékutcában égő gyufát dobott el, mely épen egy korhadt deszkakerítés tövében levő száraz fű közé esett, minek következtében ez lángra lobbant, és ha a járókelők észre nem veszik, talán szerencsétlenséget is okozott volna. — Minthogy a rendőrség ilyen esetekben nem képes ellenőrzést gyakorolni, a közönség kötelessége, hogy a tüzzel, különösen ilyen időben, gondosabban bánják.

— **Játszunk vásárosdit!** Boldogan, büszkén sétált vasárnap délután a kis Jancsi a vásárból haza felé. Méltán fölkelte vele volt társainak irigységét az ő nagy dicsősége, t. i. hogy apja rábizta egy pár ujdontat új csizmájának a hazaszállítását. A kis Jancsinak utközben nagyszerű eszméje támadván, proponálta, hogy: „játszunk vásárosdit!” — mibe társai, természetesen, rögtön beleegyeztek. Időközben egy suhanc is csatlakozott hozzájuk, ki szintén éleken részt vévén a játékban, alkudozni kezdett a csizmára; de ezt már oly komolyan tette, hogy midőn a kis Jancsival 4 kr. vételárban megegyeztek, rögtön odébb is állott vele. Az ipsének, természetesen, bottal ütik a nyomát.

— **Kellemetlen** meglepetésben részesítette egy, még ismeretlen gaz kópé, országos vásárunk egyik látogatóját, egy kanalas totót. A szerencsétlen ugyanis, a vásár öröme, vasárnap este lefekvés előtt a szokottnál pár kortyval több rakie-t talált föl-hörpenteni butykosából, minek következtében olyan mély álomba szenderült, hogy föl se ébredt arra a zajra, melyet egy kocsijánál motozó kapcabetyár okozott, ki is (a lovak körében valószínűleg nem rendelkezvén nagy szakismerettel) a kötőféket elvágván, észrevétlenül odább állott paripáinak egyikével. A rendőrség a tettest erélyesen nyomozza.

— **Életmentő.** Derék tettet hajtott végre szombaton László Csonka István szentesi illetőségű halász. A mondott napon ugyanis, Szegvár mellett a Tiszában halászván, észrevette, hogy a tulsó oldalon fürdő és uszni nem tudó Szabó nevű kubikost a víz árja elragadta, csolnakjával segítségére sietett. Épen jókor érkezett, mert még sikerült a halásos küzdelemtől már csaknem teljesen elalélt kubikost, saját élete veszélyeztetésével, kimenteni. A tisztántúli járás szolgabírója a derék embernek az életmentésért járó jutalmat fogja kieszközölni. — Ugyanott másnap egy ismeretlen férfi fölöslásznak indult holttestét dobta ki a víz a partra, kiből állítólag egy szintén dolgozó munkást ismertek fel.

— **A bűvös zsák.** Furcsa eset, de megesett; s mert megesett, hát elmondjuk. Egyik felsőpárti polgártárs a közelebbi napokban — szokása szerint — a nyugvó nap tiszteletére még egyszer áldozni ohajtván Bachusnak, betért B. B. ivodájába; s mert pénzen kívül más tárgyat nem igen illik koresmába vinni, a magánál volt zsákok, melyben mintegy vékányi kukorica volt, künn az utcán, a koresma előtti padon helyezte el, míg ő maga betért egy spricerre. De hajh! a zsák, valószínűleg a feletti bujában: mert gazdája tovább szürösölgötte a hegy levét, amint az egy künn várakozó zsák önérzetével összeegyvezthető lett volna, a la Bosko, átváltozott — homokká. A zsák turpissága akkor tűnt ki, mikor a polgártárs föl akará emelni, hogy folytassa vele utját haza felé. Nagy lett persze a megréftelt haragja; de mi volt ez azon elképzelhető örömhöz képest, melyet az illető érzett, ki a közelből kacagott a jól sikerült tréfán.

— **Derék csendőr.** Tűz volt a közelebbi napok egyikén Horgoson. Harangozó Mátyás nád-fedelű háza állott lángban, a mikor egyszerre híre terjedt, hogy a már-már lerokkadni készülő házban bennszorult egy, magával tehetetlen, özv. Biacs Györgyné, Palkó Anna nevű 85 éves öregasszony. Papp Albert csendőr, a ki hivatalosan jelent meg a tűznél, elszántan behatolt az égő házba, karjára emelte a szoba közepén a fojtó füsttől elalélt öreg asszonyt s az ablakon keresztül saját élete kockáztatásával kimentette a biztos tűzhalálból. A derék csendőr hihetőleg el fogja venni nemes tette megérdemelt jutalmát.

Szentesi piaci árak.

Szentes, 1889. jul. 22.

A f. hó 20. 21. és 22-én megtartott nyári országos vásárunk semmiféle tekintetben sem felelt meg a hozzá fűzött várakozásnak; minden iparcikk — a lábasjóstag közül a sovány sertést kivéve — kelletlen volt, csupán a buzát kapkodták el gyorsan az alább jegyzett árakon:

Buza: ó, mmként 8 frt, 8 frt 20 kr., — új, a minőséghez képest, 7 frttól 8 frtig mindenféle áron vétetett.

Árpa: köble 4 frt.
Kukorica: köble 4 frt 60–80 krtól 5 frtig.
Zab: köble 3 frt 20 kr.
Szalonna: mmja 50–52 frt.
Hízott sertés: mmja 44–45 frt, levonva párjánál 45 kilót életre és 4%-tőlit apadásra.
Szarvasmarha: ökor párja 170–200 frt, fejős tehén darabja 40–85 forintig, vágó marha darabja 20–30–40 frt.

Sovány sertés: 1–2 éves párja 40–60 forint, fias koca 4–5 malaccal 50–60 frt.

Vágó juh párja 8–12 frt.
Szárnyas állatok: pulyka párja 2–3 frt, sovány lud párja 1 frt 40 krtól 2 frt 30 krig, tyuk párja 70–80 kr., csirke párja 40–50–60 kr.

Hírek a szomszédból.

— **Népünnepély.** Hód-Mező-Vásárhely város törvényhatósága folyó évi augusztus hó 25-én a tisztí nyugdíj és állandó színház alaptökeje javára az ottani népkertben népünnepélyt rendez. A népünnepélyen, melynek programja igen változatos, a műkedvelő társulat, torna- és vívó-egylet, a dalárda és zenegyulek is közre fognak működni. Kezdeté délután 3 órakor. — Hasonló célu multság nálunk is elkélne!

— **Tizenegy éves gonosztevő.** Szörnyű eset történt a napokban H.-M.-Vásárhelyen. Egy 11 éves kis cseléd felakasztotta gazdasszonya csecsemőjét bosszúból. Az eset a következő: Tóth Lőrinc felesége 10 hónapos kis csecsemőjét a náluk peszraként alkalmazott 11 éves Tóth Annára bízta. A kis peszra a gazdasszony eltavozása után még várt egy darabig, s mikor már meggyőződött, hogy az jól távol lehet, hozzáfogott istentelen tette kiviteléhez. Egy előre elkészített zsinagét elővéve, a 10 hónapos csecsemő nyakára hurkolta és elkezdte vele fojtogatni. Mikor már a gyermek kekült és nyelvért kiöltötte, Tóth Anna átszaladt a szomszédokhoz, kiabálva, hogy: „jöjjenek, egy ember beugrott a kerítésen és megfojtotta a gazdasszonya gyermekét.” Jókora ment meg a kis gonosztevő, mert az átszaladó szomszédoknak és az időközben haza tért Tóth Lőrincnek sikerült a gyermeket megmenteni a haláltól, kinek a kis gonosztevő cseléd odaszánta. A rendőrségnél Tóth Anna kérdőre vonatván, bevallotta, hogy a kerítésen átugró ember csak mese, ő vitte véghez a tettet, mert haragudott gazdasszonyára és így akart bosszút állani rajta. Tettét előre meggondolta, csak a jó alkalomra várt, hogy kivihesse.

Hazánk és a főváros.

— **Paks veszedelme.** Súlyosan nehezedik a sors keze a szerencsétlen Paksra; alig két éve, hogy 300 paksi búcsús a Duna hullámaiban lelte halálát, most ismét bor-

zasztó szerencsétlenség próbálta meg őket. F. hó 20-án ugyanis d. u. félháromkor, *kenyér-sütés közben* kigyulladt az új-utcában egy ház melytől aztán a délkeleti vihar következtében a párhuzamos utcák is lángba borultak, úgy, hogy este 7 óráig 411 ház és a *présház is földig leégett.* A kár, a melléképületeket nem is számítva, haladja a 400,000 frtot. A tűzvérsznek *emberélet* is esett áldozatul, hogy mennyi? azt még most nem tudják. A tűz rohamos terjedését nagyban elősegítette a rettentő szárazság és az irtózatosszélvész, mely egyik utcából a másikba röpítette az égő üszköket. Habár a szomszédos községek tűzoltóságai, alig egy órával a tűz kiütése után, segítségül érkeztek, rendkívüli erőfeszítésük meddő maradt; mert a tüzet nem sikerült lokalizálniok, mely csak akkor lohadt le, midőn mindent fölemésztett, mi utjába esett. Az elszánt tűzoltók közül, kik nem egy emberéletet mentettek meg, többen súlyos sérüléseket szenvedtek. — E rémes napnak legborzasztóbb jelenete volt egy 80 éves, nyomorék koldusnak tűzhalála, kit égő guyhójából kimentettek ugyan; de az irtózatosszélvész következtében, mentői az utcán hagyva, elfutottak. A tűz a távolban álló emberek szemeláttára érte el a nyomorék öreget ki ott égett el nagy lánggal, úgy, hogy nem maradt rajta semmi emberi forma. — A leégett épületeknek egyrésze biztosítva volt úgy; de a kár mindamellet tetemes; mert a legtöbb ház leégett.

— **A 480,000 frtos ternó.** A félmillió lotto-nyeremény ügyében újabb és fontos esemény állott be. A rendőrség ugyanis f. hó 20-ikán leányával együtt elfogta azt a gyászruhás nőt, a ki a f. hó 6-iki temesvári huzásnál jelen volt s akinek a leánya — fiu ruhába öltözve Farkas Menyhért nyerőszámait kihúzta. — A gyászruhás asszonyt Telkessy Nándornénak hívják s szorgos kutatás után Kis-Kőrösön fogták el leányával együtt. Telkessyné az elfogatás alkalmával beismerte, hogy jelen volt a huzásnál, s hogy a számokat Margit nevű, férfi ruhába öltöztetett 12 éves leánya húzta ki. Telkessynének Farkas nagyobb összeget ígért, az osztokodásnál azonban — állítólag — csak 300 frtot adott.

— **A Farkas-szám.** Mióta Farkas Menyhért megütötte a félmillióst, azóta természetesen a „Farkas-számokat” rakják az összes lutrijátékosok. A legutóbbi prágai huzás alkalmával az egyik szám, a 48-as, ki is jött s ismét nagyobb nyeremény esett rá. Egy bécsi ember, régi lutrijátékos, ezen számra négyszáz forintot tett extratóra s megtette ugyanezt három helyen, úgy, hogy összesen tizenhatezer forintot nyert. Az egyik hely, hol számát megtette, ugyanaz, ahol Farkas Menyhért is tett.

Külömfélék.

— **A dohány haszna.** Mint egy félhivatalos forrás írja, a kormánykörökben erősen biznak abban, hogy a kincstári dohányjövödelem tisztára behozza ezidén a költségvetésben előirányzott 24 millió frt tiszta jövödelemet, mert a fogyasztás nagyon jól áll. Mindennap kell most a hivatalos kimutatás szerint egymillió cigarettá és kétmillió szivar, a pipadohány gyártását pedig annyira kellett fokozni, hogy néhány százzal szaporították a munkások számát három gyárban s a munkaidőt is két órával kellett meghosszabbítani, pedig már az ünnep- és vasárnapokat is belevonták. Érdekes, hogy a dohánygyártás, úgy melleleg, mennyi más iparágat mozdit elő. Évenként egy millió méter vásznat használnak fel, melyet Szepességből és Erdélyből szereznek be. Közönséges papirt 200,000 frt árú fogyasztanak, szintén kizárólag magyar papirgyárakból. Ezelőtt a szivarskaütyühöz — sajnos — még a fát is külföldről, Ausztriából hozatták, most azonban hazai fából készül az egész szükséglet. Most már külföldön csak a cigaretta papiros készül, melyet, míg a szerződés tart, Párisból szereznek be, de ez is megszűnik, mert a szerződés lejártával a fiumei papirgyárban fogják készíteni a cigaretta papirost is. A cigaretta gyártására nézve igen célszerű reform fog nemsokára életbe lépni: a géppel való készítés megszűnik, miután az ily cigaretták rosszul szelelnek. Ezentul kézzel gyártják a cigarettákat.

— **Egy nő, ki a kétnejeség mellett harcol.** Ausztrália egyes részeiben nagy hiányát érzik a cselédségnek. Hogy e bajon segítsen, egy asszony azt a komoly indítványt teszi egy nyugatausztráliai lapban: engedtessek meg a férfiaknak, hogy két nőt vegyenek feleségül. A két asszony kölcsönösen támogatná egymást a gazdaság vezetésében(?)

Vasuti menetrend.

(Pusztá-Tenyő—Kun-Szent-Márton—Szentes között.)

Ervényes 1889. június 1-től.

Szentes—Szolnok.

Szentes indul	5 ó. 36 p.	éjjel, 12 ó. 03 p.	d. u.
Töke érkezik	6 ó. 13 p.	éjjel, 12 ó. 40 p.	d. u.
Kszt.-Márton	6 ó. 58 p.	d. e. 1 ó. 20 p.	d. u.
P.-Homok	7 ó. 37 p.	d. e. 1 ó. 52 p.	d. u.
T.-Foldvár	8 ó. 05 p.	d. e. 2 ó. 17 p.	d. u.
Martfű	8 ó. 23 p.	d. e. 2 ó. 37 p.	d. u.
Kengyel	9 ó. 04 p.	d. e. 3 ó. 12 p.	d. u.
P.-Tenyő	9 ó. 31 p.	d. e. 3 ó. 31 p.	d. u.
Szajol	9 ó. 52 p.	d. e. 3 ó. 51 p.	d. u.
Szolnok	10 ó. 30 p.	d. e. 4 ó. 55 p.	d. u.
Budapestre érkezik	1 ó. 55 p.	d. u. 8 ó. 15 p.	éjjel.

Szolnok—Szentes.

B.-pestről indul	9 ó. 30 p.	éjjel, 8 ó. 20 p.	d. e.
Szolnok	3 ó. 26 p.	éjjel, 11 ó. 50 p.	d. e.
Szajol érkezik	3 ó. 55 p.	éjjel, 12 ó. 22 p.	d. u.
P.-Tenyő	4 ó. 31 p.	éjjel, 12 ó. 44 p.	d. u.
Kengyel	4 ó. 59 p.	éjjel, 1 ó. 12 p.	d. u.
Martfű érkezik	5 ó. 30 p.	éjjel, 1 ó. 40 p.	d. u.
T.-Foldvár	6 ó. 02 p.	d. e. 2 ó. 12 p.	d. u.
Homok	6 ó. 15 p.	d. e. 2 ó. 24 p.	d. u.
Kszt.-Márton	7 ó. 30 p.	d. e. 3 ó. 06 p.	d. u.
Töke	8 ó. — p.	d. e. 3 ó. 36 p.	d. u.
Szentes	9 ó. 34 p.	d. e. 4 ó. 11 p.	d. u.

A csongrád—félegyházi h. é. vasut menetrendje.

Ervényes 1888. szept. 16-ától.

Szeged—Csongrád.

Szegedről indul 11 óra 9 perc de., 2 óra 18 perc du.
Félegyházáról 12 óra 15 perc és 5 óra 40 perc du.
K.-K.-Szállásról 12 óra 48 perc du., 6 óra 12 p. este.
Csongrádra érkezik 1 óra 11 perc du., 7 óra 03 p. este.

Csongrád—Szeged

Csongrádról indul 9 óra délelőtt, 2 óra 15 perc du.
Kiskun-Szállásról 9 óra 52 perc de.; 3 óra 1 perc du.
Félegyházáról 10 óra 29 perc de., 3 óra 36 perc du.
Szegedre érkezik 1 óra 05 perc és 4 óra 59 perc du.

Félegyházáról Budapest felé indul:

Gyorsvonat 11 óra 50 perc de. Személyvonat 4 óra 18 perc du.
Omnibuszvonat 7 óra 18 perc délelőtt.

Gőzhajózási menetrend.

A felső Tiszán Szeged és Szolnok között.

(Ervényes 1889. mártius 26-tól további intézkedésig.)

Főifeté.

Szegedről Szolnokra: vasárnap és szerdán reggel 5 órakor.
Szentesről Szolnokra: vasárnap és szerdán délelőtt 10 óra előtt nem.

Lefeté.

Szolnokról Szegedre: kedden és pénteken reggel 5 órakor.
Szentesről Szegedre: kedden és pénteken délelőtt 10 óra előtt nem.

A csongrádi ügynökség felhagyatván, oda csak bérmentesített szállományok vétetnek fel, s az állomás. ugy, mint eddig, a hajók által érintetni fog.

4485.—1889.

Pályázati hirdetés.

Csongrádvármegye törvényhatóságánál egy, 300 frt évi fizetéssel és 60 frt lakbérrel javadalmazott és a tisztántuli járás szolgabírói hivatalánál rendszeresített **közigazgatási gyakornoki állás** jövén üresedésbe, az ezen állást elnyerni óhajtok felhivatnak, hogy az 1883. évi I. t. c.-ben meghatározott képzettséget igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket *f. évi augusztus 20-ig* a vármegye alispáni hivatalához nyujtsák be.

Szentes, 1889. július 15.

Stammer Sándor,
alispán.

Bármely alkalomra LEGSZEBB EMLÉK EGY SZÉP FÉNYKÉP!

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint

fényképészeti műtermemben,

mely a legkitűnőbb gépekkel van berendezve, a legfinomabb kidolgozása, **visittől életnagyságu fényképek** készülnek. **Régi fényképeket megújítok**, továbbá kis képekről akármilyen nagyobb fényképet vagy olajfestményeket is készítek. S miután dr. Kovács Jenő, országunk kitűnő vegyészének lemezeit használok, azon kitűnő helyzetben vagyok, hogy bármilyen ködös időben néhány pillanat alatt a legsikerültebb felvételt eszközölhetem.

Amerikai fényképek darabja 15 kr

A n. é. közönség látogatását kérve, maradtam alázatos szolgálja

HEGEDŰS VILMOS,
fényképész.

Üzlethelyiség: özv. Seresnő-féle saját házában, dr. Reis ur lakásával szemben.

N e m s z é d e l g é s !

SIMA FERENC KÖNYVNYOMDÁJA SZENTESÉN.

Elvállal minden, a

könyvnyomdászat körébe vágó munkákat,

ugymint:

diszes számlák, jegyzékek és tudósító levelek, eljegyzési és esketési kártyák, izléses meghívók és táncrendek, étlapok, város és községi hivatalos nyomtatványok;

ARJEGYZÉKEK, CIM-, ASZTALI ÉS NÉVJEGYEK, GYÁSZLAPOK,

táblás kimutatások, takarékpénztári mérlegek, időszaki és folyóiratok, hirdapok, művek, diszes kivitelű szalag aranyozások,

IPAR ÉS KERESKEDELMI KÖRLEVELEK,

ügyvédi és irodai nyomtatványok, levélpapírok és borítékok cégnyomással, falragaszok stb. stb. minden szín és nagyságban
gyors, pontos, izléses és jutányos áron.

Ugyanitt a

„SZENTESI LAP”

cimű vegyes tartalmu közlönyre, mely immár **a tizenkilencedik évi folyamába lépett**, — előfizetések elfogadtatnak, hirdetések felvétetnek.

Szentes, 1889. Nyomatott Sima Ferencz gyorsajtóján.